

Äldste Jairo Mazzagardi
i de sjuttios kворum

Att undvika syndens snara

*Var starka och fatta goda beslut som låter
er äta av frukten från livets träd.*

En vacker och solig morgon bad jag min nästan åttaåriga sondotter Vicki att ta en promenad med mig nära en sjö, som egentligen är en vattenreservoar för vår vackra stad.

Vi vandrade glatt och lyssnade till den kristallklara bäckens mjuka porlande längs stigen. Vackra gröna träd och ljuvligt doftande blommor växte längs stigen. Vi hörde fåglarna sjunga.

Jag frågade min blåögda, muntra och oskuldsfulla sondotter hur hon förberedde sig för dopet.

Hon svarade med en fråga: "Farfar, vad är synd för något?"

Jag bad tyst om inspiration och försökte svara så enkelt som möjligt: "Att synda betyder att avsiktligt vara olydig mot Guds bud. Det gör vår himmelske Fader ledsen och synden för med sig lidande och sorg."

Hon blev tydligt orolig och frågade: "Och hur får den tag i oss?"

Den frågan avslöjar för det första renhet, men visar också en vilja att undvika synden.

För att hjälpa henne förstå bättre använde jag mig av naturen omkring oss som illustration. När vi fortsatte längs stigen såg vi en ganska stor stenstolpe till ett taggrådsstängsel. Runt

den tunga och stora stolpen växte det blommor, buskar och små träd. Med tiden skulle växterna bli större än stolpen.

Jag mindes att det lite längre fram på stigen fanns en annan stenstolpe som redan var övervuxen, lite i sänder och nästan obemärkt, av vegetationen som växte runt omkring den. Jag antar att en stolpe inte skulle inse att den trots sin styrka kunde bli omringad och förstörd av bräckliga plantor. Stolpen skulle ha tänkt: "Inga problem! Jag är stor och stark och den här lilla växten kan inte skada mig."

Så när ett närstående träd växer och blir större märker inte stolpen det först. Sedan börjar stolpen njuta av skuggan som trädet ger. Men trädet fortsätter att växa och omger stolpen med två grenar som först verkar bräckliga men som med tiden slingrar sig runt stolpen.

Stolpen förstår fortfarande inte vad som händer.

Snart nådde vi fram till den omtalade stolpen. Den hade ryckts upp ur marken. Min lilla sondotter såg imponerad ut och frågade mig: "Farfar, är det här syndens träd?"

Jag förklarade då för henne att det bara var en symbol, eller ett exempel, på hur synden får tag i oss.

Jag vet inte hur vårt samtal kommer att påverka henne, men det fick mig att tänka på syndens många skepnader och hur den smyger sig in i vårt liv om vi tillåter det.

Vi måste vara på vakt eftersom de små besluten för med sig stora följder, liksom att gå till sängs tidigt och stiga upp tidigt för med sig stora följder. I Läran och förbunden 88:124 lär vi oss: "Stig upp tidigt så att era kroppar och era sinnen kan bli styrkta." De som går till sängs tidigt vaknar utvilade med styrkt kropp och sinne samt välsignade av Herren tack vare deras lydnad.

Det som verkar vara av mindre betydelse, som att gå till sängs sent, inte be en bön en dag, hoppa över fastan, eller bryta mot sabbatsbudet — små misstag — gör att vi bit för bit blir mindre känsliga och böjda att göra värre saker.

När jag var tonåring skulle jag vara hemma klockan tio på kvällen. Idag är det tiden då somliga ger sig ut för att ha roligt. Men vi vet att det är på kvällen som några av de värsta sakerna händer. Det är under de mörka timmarna som en del ungdomar går till olämpliga platser, där musik och sångtexter inte låter dem ha den Helige Andens sällskap. Och under sådana omständigheter blir de lätt offer för synden.

Att falla offer för synden börjar oftast med att någon väljer vänner vars normer inte stämmer överens med evangeliet. För att bli populär eller accepterad av jämnåriga kompromissar personen med evangeliets principer och lagar och beger sig nerför en stig som bara för med sig smärta och sorg både för den personen och hans eller hennes nära och kära.

Vi måste ge akt på att inte låta synden växa upp omkring oss. Olika former av synd finns överallt — som till exempel i en dator eller mobiltelefon. Teknik är bra och kan vara till stor nytta för oss. Men när den används på olämpliga sätt — som att slösa bort tiden på spel, program som ökar ens köttsliga aptit, eller mycket värre saker, som pornografi — är den nedbrytande. Pornografi förstör karaktären och får användaren att sjunka ner i orenhetens kvicksand, som det krävs stora hjälpinsatser att ta sig ur.

Det här hemska monstret orsakar smärta och lidande, både för användaren och för hans eller hennes oskyldiga barn, make/maka, far och mor. Köttslig lusta leder till bitterhet och sorg. Lydnad och offer leder till välbehag och evig glädje.

Beslut om vilka normer som ska följas måste fattas i förväg, inte när man står inför frestelsen. Våra riktlinjer måste vara:

- Det här ska jag göra därför att det är rätt, det kommer från Herren och det gör mig lycklig.

- Det här ska jag inte göra därför att det leder mig bort från sanningen, från Herren och från den eviga glädje som han lovat de trofasta och lydiga.

Eftersom Fadern visste att vi skulle begå fel har han i sin underbara kärleksplan gett oss en världens Frälsare som skulle sona alla människors synder om de omvänder sig, om de kommer till honom för att få hjälp, tröst och förlåtelse och om de är villiga att ta på sig hans namn — Jesus Kristus.

Om vi syndar måste vi snabbt söka hjälp eftersom vi inte ensamma kan ta oss ur syndens snara, liksom den omtalade stolpen inte kan befria sig själv. Någon måste hjälpa oss komma ur den dödliga omfamningen.

Föräldrar kan ge hjälp och biskopen har kallats av Gud att hjälpa oss. Det är inför honom vi måste öppna vårt hjärta.

Läran och förbunden 58:42–43 förklarar:

”Se, den som har omvänt sig från sina synder, han är förlåten och jag,

Herren, kommer inte längre ihåg dem.

Härigenom kan ni veta om en människa omvänder sig från sina synder: Se, hon bekänner dem och överger dem.”

Några månader efter vår promenad vid sjön intervjuades min sondotter av biskopen — som var hennes far — inför dopet. Efter intervjun frågade jag henne hur det gick. Hennes svar var nästan en tillrättavisning: ”Farfar, en intervju är konfidentiell. Det vet du.”

Biskopar, jag hoppas ni inser allvaret i det svaret. Jag tror att min sondotter fick stora insikter på mycket kort tid.

Liksom trädet jag beskrev förde med sig sorg, smärta, lidande och insnärjning, kan ett annat träd föra med sig motsatsen. Det beskrivs i 1 Nephi 8:10–12:

”Och det hände sig att jag såg ett träd vars frukt var begärlig eftersom den gjorde människan lycklig.

Och det hände sig att jag gick fram och åt av dess frukt. Och jag fann att den var mycket söt, sötare än allt annat jag någonsin tidigare smakat. Ja, och jag såg att dess frukt var vit, och dess vithet överträffade allt jag någonsin hade sett.

Och då jag åt av dess frukt fyllde den min själ med mycket stor glädje.”

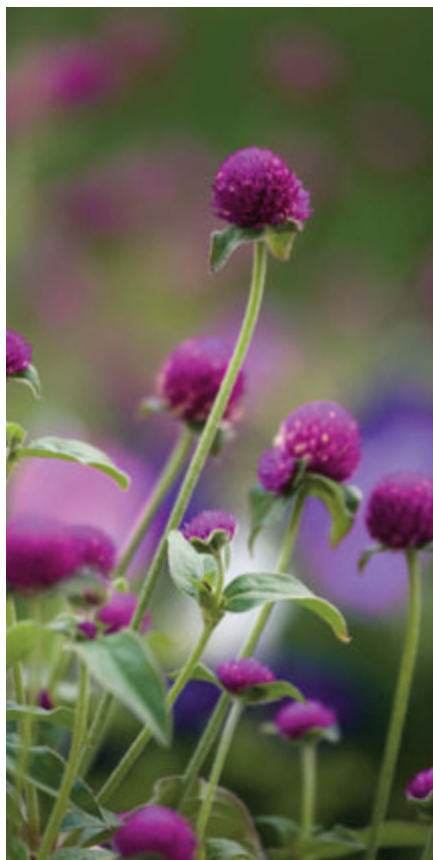
Kära bröder och systrar, var starka och fatta goda beslut som låter er äta av frukten från livets träd. Om ni av någon anledning har begått fel eller lämnat stigen är våra händer utsträckta och vi säger till er: ”Kom. Det finns hopp. Vi älskar er och vi vill hjälpa er bli lyckliga.”

Vår himmelske Fader älskar oss så mycket att han utgav sin ende Son Jesus Kristus.

Jesus Kristus älskar oss så mycket att han gav sitt liv för att sona våra synder!

Vad är vi villiga att ge för att bli rena och få den glädjen?

Jag vittnar om dessa sanningar i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

Äldste Mervyn B. Arnold

i de sjuttios kvarum

Vad har du gjort med mitt namn?

En dag måste var och en av oss redogöra för vår frälsare Jesus Kristus vad vi har gjort med hans namn.

När president George Albert Smith var ung visade sig hans avlidne farfar George A. Smith i en dröm och sade: ”Jag skulle vilja veta vad du har gjort med mitt namn.” President Smith svarade: ”Jag har aldrig gjort någonting med ditt namn som du behöver skämmas över.”¹

Varje vecka när vi tar del av sakramentet sluter vi förbund och lovar att vi är villiga att ta på oss Kristi namn, alltid minnas honom och hålla hans bud. Om vi är villiga att göra det har vi blivit lovade den underbara välsignelsen — att hans Ande alltid ska vara hos oss.²

Precis som president George Albert Smith behövde redogöra för sin farfar för vad han hade gjort med hans namn, måste var och en av oss en dag redogöra för vår frälsare Jesus Kristus vad vi har gjort med hans namn.

Vikten av att ha ett gott namn omnämns i Ordspråksboken där vi kan läsa: ”Gott namn är mer värt än stor rikedom, gott anseende bättre än silver och guld”³ och ”den rättfärdiges [namn] blir till välsignelse.”⁴

Då jag begrundade de här skriftstälлена och vikten av att ha ett gott namn, fylldes mitt sinne av en mängd

minnen om det goda namn och det arv som mina föräldrar lämnade efter sig till mina fyra bröder, två systrar och mig. Mina föräldrar ägde inte världens rikedomar och inte heller silver eller guld. Vi var nio personer som växte upp i ett hem med två sovrum, ett badrum och en inbyggd veranda på baksidan där mina systrar sov. När mina föräldrar gick bort samlades jag och mina syskon för att dela upp deras jordiska ägodelar, vilka inte var många. Min mor lämnade efter sig några klänningar, begagnade möbler och några få andra personliga föremål. Min far lämnade efter sig några snickarverktyg, några gamla jaktgevär och inte mycket mer. Det enda som var värt några pengar var ett enkelt hem och ett litet sparkonto.

Tillsammans grät vi av tacksamhet, för vi visste att de hade lämnat efter sig något mycket mer värdefullt än silver och guld. De hade gett oss sin kärlek och sin tid. De hade ofta burit vittnesbörd om evangeliets sanningar, som vi nu kan läsa i deras dyrbara dagböcker. Genom exempel istället för genom ord hade de lärt oss att arbeta hårt, vara ärliga och att betala ett fullt tionde. De gav oss också en önskan